

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΕΜΠΤΗ

ΜΑΡΤΙΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
2023

ΤΟΥ 84^{ου} ΤΟΜΟΥ

ΕΚΛΟΓΗ, ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΚΑΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΤΥΧΙΚΟΥ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

Μετά τήν, ψήφω κλήρου καί λαοῦ, ἐκλογήν καί ἐνθρόνισιν εἰς τόν Ἄρ-
χιεπισκοπικόν Θρόνον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου τοῦ Πανιερωτάτου
Μητροπολίτου Πάφου κ.κ. Γεωργίου, ὁ Μητροπολιτικός θρόνος τῆς Πάφου
διετέλει ἐν χηρείᾳ.

Τήν Τοποτηρητείαν τοῦ κενωθέντος Μητροπολιτικοῦ Θρόνου ἀνέλαβεν,
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Κύπρου, ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. κ. Γεώργιος, ἐξαπολύσας τὴν 17ην
Ἰανουαρίου 2023 τὴν κάτωθι Ἐγκύκλιον:

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου,
καὶ Τοποτηρητῆς τοῦ κενωθέντος Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου,
παντὶ τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου,
Χάριν καὶ εἰρήνην ἀπὸ τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ ἡμῶν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀπὸ τῆς 24ης Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους ὁ Θεός, ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ
ἀγάπῃ, ἐκάλεσέ με εἰς τὴν ποιμαντικὴν πηδαλιουχίαν τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πα-
λαιφάτου θρόνου τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, εἰς διαδοχὴν τοῦ αἰοδίου Ἀρχιε-
πισκόπου Χρυσοστόμου Β'.

Ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης κλήσεως, ὁ Μητροπολιτικός θρόνος Πάφου, τὸν ὁποῖον
πάση δυνάμει καὶ εὐσεβῶς διηκόνησα καὶ περιπαθῶς ἠγάπησα, ἐκενώθη.

Διό, ἐνεργοῦντες διὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ θρόνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Πάφου, κατὰ τὰ διατεταγμένα ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας

τῆς Κύπρου, ἀπολύομεν τὴν παροῦσαν Ἐγκύκλιον δι' ἧς καλοῦμεν ὑμᾶς, ἵνα ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἀγάπῃ ἐκλέξετε, κατὰ τὸν ὀριζόμενον ἐν αὐτῇ τρόπον, τὸ πρόσωπον, τὸ θεωρούμενον ὑφ' ὑμῶν ὡς τὸ καταλληλότερον νὰ προταθῆ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς νέου Μητροπολίτου Πάφου.

Συμφώνως τῷ Καταστατικῷ Χάρτῃ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἡ διαδικασία ἐκλογῆς, πρὸς ἀνάδειξιν νέου Μητροπολίτου, χωρεῖ εἰς δύο στάδια:

- α) τὴν κατάρτισιν τριπροσώπου, διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας, καὶ
- β) τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οὕτως, αἱ ἐκλογαὶ πρὸς κατάρτισιν τοῦ τριπροσώπου θὰ διεξαχθῶσι, διὰ καθολικῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, τὴν Κυριακὴν, 19 Φεβρουαρίου, μεταξὺ τῶν ὥρῶν 10 π.μ. καὶ 5 μ.μ., μετὰ διαλείμματος μιᾶς ὥρας μεταξὺ τῶν ὥρῶν 1 μ.μ. καὶ 2 μ.μ.

Δικαίωμα ψήφου πρὸς τοῦτο κέκτηνται πάντες οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ἡλικίας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, κάτοικοι τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας Πάφου καὶ οἱ διαμένοντες μονίμως, ἀπὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους, εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Περιφέρειαν Πάφου, πλὴν τῶν προσφύγων.

Κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην, λοιπόν, κλῆρος καὶ λαός, προσερχόμενοι εἰς τὰ ὀρισθησόμενα λίαν προσεχῶς ἐκλογικὰ κέντρα, θὰ ψηφίσωσιν ἀπ' εὐθείας ἓν πρόσωπον τῆς ἐπιλογῆς των.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου, διηυθετήσαμεν ὥστε, κατὰ τὴν ἐκλογὴν, νὰ λειτουργήσῃ ἀριθμὸς ἐκλογικῶν κέντρων, οὕτως ὥστε, οἱ ἐκλογεῖς νὰ ψηφίσωσιν εἰς τὸ πλησιέστερον πρὸς τὸν τόπον διαμονῆς τῶν ἐκλογικῶν κέντρων. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους θὰ καταρτισθῶσιν ἐκλογικοὶ κατάλογοι δι' ἕκαστον ἐκλογικὸν κέντρον.

Ὁ κατάλογος τῶν ψηφοφόρων ἐκάστου ἐκλογικοῦ κέντρου θὰ δημοσιευθῆ, δι' ἀναρτήσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς τῶν ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας Πάφου. Πᾶς ἔχων ἔνομον συμφέρον δικαιούται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Τοποτηρητὴν, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναρτήσεως τοῦ καταλόγου, διὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας ἢ Κοινότητός του, ἔγγραφον ἔνστασιν ἐπὶ τοῦ καταλόγου. Ὁ Τοποτηρητὴς δέ, μετ' ἐξέτασιν τῶν ἐνστάσεων, ἀποφαίνεται, ἠτιολογημένως καὶ ἀνεκκλήτως, ἐπ' αὐτῶν, πέντε ἡμέρας τὸ ἀργότερον πρὸ τῆς καθορισθείσης πρὸς ἐκλογὴν τοῦ τριπροσώπου ἡμερομηνίας.

Διὰ τὴν ὀμαλὴν τήρησιν τῆς ὅλης ἐκλογικῆς διαδικασίας δύναται ὁ Γενικὸς Ἐφορος τῶν ἐκλογῶν νὰ συνεργάζηται, ὅπου θεωρεῖ τοῦτο ἀναγκαῖον,

μετά τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους. Γενικὸν δὲ Ἔφορον τῶν ἐκλογῶν ὀρίζομεν τὸν κ. Ἰωάννην Χαριλάου, Διευθυντὴν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Τμήματος τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκάστου ἐκλογικοῦ κέντρου θὰ ὀρισθῇ ὑφ' ἡμῶν.

Ἐκαστον ψηφοδέλτιον θὰ εἶναι λευκόν, φέρον τὴν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐκδοθεῖσαν εἰδικὴν σφραγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τοῦτο ὁ ψηφοφόρος θὰ ἀναγράψῃ ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς Ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμου τῆς προτιμῆσεώς του. Ἐὰν ὁ ψηφοφόρος ἀδυνατῇ νὰ ἐκφράσῃ γραπτῶς τὴν βούλησίν του, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τὸ ὄνομα, τὸ ὑποδειχθὲν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ψηφοφόρου.

Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων εἰς τὰ ἐκλογικὰ κέντρα, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας θὰ ἀποσταλοῦν εἰς ἡμᾶς. Οἷοσδήποτε ψηφοφόρος δύναται ὅπως ὑποβάλλῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον, ἐνστάσεις περὶ τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας.

Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς τῶν ἐνστάσεων, ἡ ἱερὰ Σύνοδος θὰ συνέλθῃ καὶ θὰ ἀποφανθῇ ὀριστικῶς ἐπ' αὐτῶν, θὰ προχωρήσῃ δέ, μετὰ ταῦτα, εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τὴν κατάρτισιν τοῦ τριπροσώπου, ἐκ τῶν τριῶν πλειονοψηφισάντων προσώπων. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας, θὰ διενεργηθῇ κλήρωσις ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ τριπροσώπου, ἡ ἱερὰ Σύνοδος θὰ συγκληθῇ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Πάφου.

Σημειωτέον ὅτι αἱ Ἐγκύκλιοι καὶ πᾶσαι αἱ τυχόν ἐκδοθησόμεναι ἀνακοινώσεις, αἱ σχετιζόμεναι μετὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου, θὰ δημοσιεύωνται εἰς τὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου (www.churchofcyprus.org.cy), εἰς τὴν ἰστοσελίδα τῆς Μητροπόλεως (www.impraphou.org) καὶ εἰς τὸ Κυπριακὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων (www.cna.org.cy). Καὶ ταῦτα μὲν ἡμεῖς, ἡ δὲ Χάρις καὶ εὐλογία τοῦ Θεοῦ εἴησαν ἀεὶ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν Εὐχέτης

✠: Κύπρου Ἱερός

Τοποτηρητὴς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου 2023.

Γενομένων, μετ' ἀπολύτου τάξεως, τῶν ἐκλογῶν τὴν Κυριακὴν 19ην Φεβρουαρίου 2023, ἐξελέγησαν κατὰ σειρὰν ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβον, οἱ ἀκόλουθοι: Ἀρχιμανδρίτης Τυχικὸς Βρυώνης, Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάννης Ἰωάννου, Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος Νικόλαος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν τὴν 23ην Φεβρουαρίου 2023 εἰς τακτικὴν συνεδρίαν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου, ἐπεκύρωσεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐνέκρινεν τὸ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀναδειχθὲν τριπρόσωπον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν ὡς ἄνω τριῶν προσώπων. Ἀκολούθως προέβη, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου Μητροπολίτου Πάφου. **Ἐκ τῆς ψηφοφορίας, νέος Μητροπολίτης Πάφου, ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμανδρίτης Τυχικὸς Βρυώνης, διὰ ψήφων 15 ἔναντι 1 τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰωάννη Ἰωάννου.**

Τὸ Μήνυμα τῆς Ἐκλογῆς τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου ὠρίσθη διὰ τὸ Σάββατον, 11ην Μαρτίου 2023 καὶ ὥραν 16:00, πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ, εἰς τὸν παλαιὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἢ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία αὐτοῦ τὴν Β' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 12ην Μαρτίου 2023, εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἀποστόλου Βαρνάβα Λευκωσίας καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίᾳς ἢ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Μητροπολίτου εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

Τὸ Σάββατον, 11ην Μαρτίου 2023 καὶ ὥραν 16:00, πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ, κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων τοῦ παλαιοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς κατήλθον ἐν πομπῇ εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰσελθόντες διὰ τῆς νοτίας θύρας κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα διὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, τῆς Κανονικῆς Πράξεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Πάφου κ. Τυχικοῦ, ἢ ὁποία ἔχει ὡς ἀκολούθως:

**ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ
ΤΥΧΙΚΟΥ ΒΡΥΩΝΗ**

Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου, ἀπὸ τῆς 24ης Δεκεμβρίου τοῦ δισχιλιοστοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου σωτηρίου ἔτους, τοῦ οἰκείου ποιμένος καὶ προστάτου ἀποστερηθέντος, ἄτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῷ τέως προεστῶτος Μητροπολίτου

ΦΩΤΟ: Α. ΒΙΚΕΤΟΣ

Πάφου κ. Γεωργίου εις τὸν Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν Θρόνον τῆς Κύπρου ἀνεληθόντος, ἐγένοντο πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου προβλεπόμενα. Οὕτω κατηρτίσθη διὰ γενικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τοῦ λαοῦ, γενομένης τὴν Κυριακὴν 19ην Φεβρουαρίου 2023, τὸ τριπρόσωπον ἐκ τῶν: (α) Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Νικολάου, (β) Ἀρχιμανδρίτου Ἰωάννου Ἰωάννου καὶ (γ) Ἀρχιμανδρίτου Τυχικοῦ Βρυώνη.

Συνελθοῦσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου, ἐν τῷ Μικρῷ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Πέμπτη καὶ μηνὸς Φεβρουαρίου εἰκοστῇ τρίτῃ, ἐκ τοῦ τριπροσώπου ἐξέλεξεν ὡς Μητροπολίτην Πάφου, τὸν Ἀρχιμανδρίτην Τυχικὸν Βρυώνη, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καὶ τῆς ὑψηλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς ποιμαντορικῆς λειτουργίας κατάλληλον, διὰ ψήφων δεκαπέντε (15), μιᾶς (1) ψήφου δοθείσης εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἰωάννην Ἰωάννου.

Εἰς βεβαίωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ ὑπόμνησιν συνετάχθη καὶ κατεγράφη ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἥδε ἡ

Πρᾶξις σήμερον, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Σαββάτω καὶ μηνὸς Μαρτίου ἐνδεκάτη τοῦ δισχιλιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου σωτηρίου ἔτους.

† **Ο ΚΥΠΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

† **Ο ΚΙΤΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ**

† **Ο ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**

† **Ο ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ**

† **Ο ΜΟΡΦΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ**

† **Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ**

† **Ο ΚΥΚΚΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ**

† **Ο ΤΑΜΑΣΟΥ ΗΣΑΪΑΣ**

† **Ο ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ**

† **Ο ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ**

† **Ο ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ**

† **Ο ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ**

† **Ο ΛΗΔΡΑΣ ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ**

† **Ο ΧΥΤΡΩΝ ΛΕΟΝΤΙΟΣ**

† **Ο ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ**

† **Ο ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ**

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξῆλθον εἰς τὸν κυρίως ναὸν καὶ κατέλαβον τὰς θέσεις αὐτῶν ἐπὶ τῶν στασιδίων.

Κληθεὶς, ἐν τῷ μεταξύ, διὰ τοῦ λαμπαδούχου, καὶ προπορευομένου τούτου, κατῆλθεν καὶ ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης, φέρων σταυρὸν καὶ ἐπανωκαλύμμαυχον. Εἰσελθὼν δὲ διὰ τῆς νοτίας θύρας τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ἠσπάσθη τὴν δεξιὰν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα διὰ τὴν τελετὴν τοῦ Μηνύματος.

Τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου ἰσταμένου ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης, προσῆλθεν ὁ Λαμπαδούχος καὶ ἀνήγγειλλεν αὐτῷ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ. Ἐν

συνεχεία ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης ἀνέγνωσε τὴν νενομισμένην Εὐχαριστίαν, προσυπογράψας ταύτην ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Αὕτη ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΝΕΝΟΜΙΣΜΕΝΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ

Εὐγνωμόνως ἐνωτισθεὶς τὸ ἄγγελμα τῆς, Θεοῦ συγκαταβάσει, ἐκλογῆς μου ὡς Μητροπολίτου Πάφου, εὐχαριστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι καὶ τοῖς Πανιερωτάτοις καὶ Θεοφιλεστάτοις Ἀρχιερεῦσι καὶ Συνοδικοῖς ἐπὶ τῇ περὶ ἐμοῦ εὐμενεῖ κρίσει καὶ ψήφῳ.

Κλίνων τὸν αὐχένα καὶ ἀποδεχόμενος τὴν ἐκλογὴν, ἐξαιτοῦμαι τὰς εὐχὰς Ὑμῶν πρὸς τὸν Οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα καὶ Κυβερνήτην, ὅπως φωτίζη, καθοδηγή καὶ ἐνισχύη με, πρὸς εὐδόκιμον ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱερωτάτου καθήκοντος καὶ δικαίωσιν τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Τῇ 11ῃ Μαρτίου 2023.

† Ο ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΤΥΧΙΚΟΣ

Εἶτα ἀνήλθον πάντες ἐν πομπῇ εἰς τὸ Μέγα Συνοδικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Πάφου ἐδέχθη τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς κλήρου καὶ λαοῦ.

Ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Πάφου κ. Τυχικοῦ ετελέσθη τὴν ἐπομένην, Β΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 12ην Μαρτίου 2023, εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἀποστόλου Βαρνάβα Λευκωσίας, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῷ Μεγάλῳ Εὐχολογίῳ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας Τυπικὴν Διάταξιν.

Συνελειτούργησαν κατ' αὐτὴν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολίται Κιτίου Νεκτᾶριος, Κυρηνείας Χρυσόστομος, Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος, Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου Βασίλειος, Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς Ἡσαΐας καὶ Τριμυθοῦντος Βαρνάβας, οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Καρπασίας Χριστο-

φόρος, Ἀρσινόης Παγκράτιος, Ἀμαθοῦντος Νικόλαος, Χύτρων Λεόντιος, Νε-
απόλεως Πορφύριος καὶ Μεσαορίας Γρηγόριος. Παρέστησαν δὲ συμπροσευ-
χόμενοι ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας Νικηφόρος,
ὁ Ἐπίσκοπος Νιτρίας Νικόδημος (Ἐξάρχος Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας) καὶ
ὁ Μητροπολίτης Βόστρων Τιμόθεος (Ἐξάρχος Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων).

Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ὁ Μακαριώτατος, ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ Θρό-
νου αὐτοῦ, ἐνεχείρισεν εἰς τὸν νεοχειροτονηθέντα, εὐρισκόμενον ἔναντι
αὐτοῦ, τὴν Ἀρχιερατικὴν Ράβδον, ἐπέθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν Ἀρ-
χιερατικὴν Μίτραν καί, κατελθὼν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου, ἀνεβίβασεν ἐπ'
αὐτοῦ τὸν νεοχειροτονηθέντα.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν τὸν νεοχειροτονηθέντα ὡς
ἀκολούθως:

«Πανιερώτατε Μητροπολίτα Πάφου και αγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ κ. Τυχικέ,

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ τῶν συλλειτουργούντων ἡμῖν ἁγίων Ἀρχιερέων, σὲ ἀνεβίβασεν ἤδη στὸν τρίτο καὶ ὑψιστο βαθμὸ τῆς ιερωσύνης καὶ σὲ κατέστησεν Ἐπίσκοπον τῆς πρώτης Μητροπόλεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῆς Μητροπόλεως Πάφου.

Δοξάζουμε μαζί σου καὶ ἐμεῖς τὸν Θεὸ ποῦ σὲ ἀξίωσε τέτοιας τιμῆς, φωτίζουσα πρῶτα τὸν λαὸ τῆς Πάφου νὰ σὲ ἐμπιστευθεῖ μὲ τὴν ψῆφο του καὶ ὀδηγοῦσα στὴ συνέχεια τὴν ἱερά Σύνοδο νὰ σὲ προκρίνει ἀνάμεσα στοὺς τρεῖς ποῦ παρεπέμφθησαν πρὸς τοῦτο σ' αὐτή.

Προσηλθες πρὶν ἀπὸ λίγο «Σιών ὄρει καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίω... καὶ Ἐκκλησία πρωτοτόκων» (Ἑβρ. ιβ', 22-23), ἐκεῖ ὅπου «ὁ θρόνος τῆς Χάριτος» (Ἑβρ. δ', 16) καὶ πῆρες τὴν τῆς Ἀρχιερατείας Χάριν.

Θὰ νιώθει βαθιὲς τὶς νύξεις ποὺ ἐπέφερε σήμερα τὸ Ἅγιον Πνεῦμα στὴν ψυχὴ σου. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο σὲ ἄρπαξε κυριολεκτικά «ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου», διενήργησε μέσα σου μεταλλάξεις καὶ μετασχηματισμούς». «Γέγονε» κατὰ τὸν ἅγιο Γρηγόριο Νύσσης «ἄλλη γέννησις, βίος ἕτερος, ἄλλο ζῶης εἶδος, αὐτῆς τῆς φύσεώς σου μεταστοιχείωσις». Χθὲς τέκνον, σήμερον ἀδελφὸς ἀγαπητός. Χθὲς ποιμαίνόμενος, σήμερον ποιμαίνων. Εἶη εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. «Ἐμεγάλυνεν», ὄντως, «Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετὰ σοῦ». (Ψαλμ. 125,2).

Καίτοι, «περικείμενος τῆς σαρκὸς τὰς ὠδίνας», «αἵματι καὶ σαρκὶ περιπεπλεγμένος», ἐκλήθης νὰ ἐπιτελεῖς οὐράνια. «Βροτός, γεννητός, ὀλιγόβιος» (Ιὼβ, Ιδ', 1), ἔλαβες ἐξουσίαν «ἦν οὔτε ἀγγέλοις οὔτε ἀρχαγγέλοις ἔδωκεν ὁ Θεός». Θὰ ἐκπλήσσεσαι «τῷ καινῷ τοῦ θεάματος καὶ τῷ ξένῳ τοῦ θαύματος». Συνηθισμένος μέχρι τώρα σὲ μιὰν ὁμαλὴν πορεία, στὴν εὐστάθεια τοῦ δρόμου τῆς ἱερωσύνης, καλεῖσαι νὰ πορευθεῖς ἀπὸ τοῦδε καὶ στὸ ἐξῆς στὶς κορυφές, ἐκεῖ ποὺ δίνουν συνάντησιν οἱ θύελλες. Καλεῖσαι νὰ διακινδυνεύσεις τὸν ἴλιγο τοῦ ὕψους.

Ἡ φλόγα τῆς Πεντηκοστῆς, ποὺ ἀνέδειξε στὴν Ἐκκλησίᾳ ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἐπισκόπους καὶ ποιμένες, ἔχει ἀνάψει σήμερα καὶ τὴ θρυαλλίδα τῆς δικῆς σου ὑπαρξῆς. Μέσα στὰ μύχια τῆς ψυχῆς σου θὰ αἰσθάνεσαι, ἤδη, ἔντονη τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ «ὡς ἐν ἤχῳ φερομένης βιαίας πνοῆς» (Πράξ. β', 2), ὅπως τότε στὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ «ἐν φωναῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ νεφέλη γνοφῶδει καὶ φωνῇ σάλπιγγος ἠχούσης μέγα» καὶ «ἐν καπνῷ ὡσεὶ καπνῷ καμίνου» (Εξ. Ιθ' 16, 18) ὅπως στὸ ὄρος Σινᾶ. Θὰ αἰσθάνεσαι τὴ φλόγα τῆς ἀρχιερωσύνης «ὡς πῦρ καιόμενον καὶ φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις σου» (Ιερεμ. κ', 9).

Γίνεσαι «θρόνων διάδοχος» τοῦ ἀγίου Φιλαργίου, τοῦ ἀγίου Μακαρίου, τοῦ ἀγίου Ἰωάννου, τοῦ ἀγίου Παναρέτου, ἐπισκόπων Πάφου. Καλεῖσαι νὰ γίνεις καὶ «τρόπων μέτοχος» αὐτῶν. Νὰ βαστάζεις ὡς Ἐπίσκοπος «τὸ βᾶρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα» (Ματθ. η', 12) καὶ νὰ «αἰχμαλωτίζης πᾶν νόημα εἰς ὑπακοὴν Χριστοῦ» (Β' Κορ. ι', 5). Γιατὶ τὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα κατὰ τὸν Ἰσίδωρον Πηλουσιώτην «**ἔργον ἐστίν, οὐκ ἄνεσις, φροντίς οὐ τρυφή· λειτουργία ὑπεύθυνος, οὐκ ἀρχὴ ἀνεξέταστος**». (Παλλαδίῳ Διακόνῳ, βιβλ. Γ', ἀριθμ. σιστ', P.G. 78, 900).

Μπροστὰ στὸ ὕψος τοῦ ἀξιώματος καὶ στὸν ὄγκο τῶν εὐθυνῶν εἶναι φυσικὸ νὰ δειλιάζεις. Τὴν αἴσθησιν τοῦ φόβου μπροστὰ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἀρχιερωσύνης εἶχαν καὶ οἱ κολοσσοὶ τῆς πίστεως, οἱ μεγάλοι πατέρες καὶ ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας. Ὅμως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς διαμηνύει ὅτι «ἡ ἰκανότης,

οὐκ ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ». Γι' αὐτὸ καὶ θὰ πρέπει νὰ ἡχέι στ' αὐτιά σου ἡ προτροπὴ πρὸς τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ: «Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου. Μὴ δειλιάσης μηδὲ φοβηθῆς· ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεός σου οὐ' ἂν πορευθῆς». Τὸ ἥπιον τοῦ χαρακτήρα σου, ἡ ταπεινοφροσύνη σου καὶ ἡ διάθεση μαθητείας πὺ ἐπιδεικνύεις, ἐγγυῶνται τὴν ἐπιτυχία στὸ βαρὺ ἔργο πὺ ἀναλαμβάνεις.

Τὸ Γεώργιον τοῦ Θεοῦ στὸ ὁποῖο ἐξαποστέλλεσαι δὲν σοῦ εἶναι ἄγνωστο. Ἀπὸ τῆς πρώιμης νεότητάς σου, αὐτὸν τὸν λαὸ ὑπῆρέτησες καὶ μὲ αὐτὸν συναναστράφησ' ὅλη σου τὴ ζωὴ. Τὸ ποσοστὸ τῶν ψήφων πὺ ἔλαβες ἀπὸ τὸν λαὸ δηλώνει ὅτι καὶ οἱ πιστοὶ σὲ ἀγάπησαν καὶ σὲ ἐμπιστεύονται. Κι αὐτὸ παρέχει βάσιμες ἐλπίδες ἐπιτυχίας στὸ ἔργο σου.

Αὐτὸν τὸν λαὸ γνῶρισα καὶ ἐγὼ προσωπικά. Συνδέθηκα μαζί του, ἐκτίμησα τὴν τιμιότητα, τὴν ἐργατικότητά του καὶ τὸ ἦθος του γιὰ 27 ὀλόκληρα χρόνια. Ἐντεκα ἀπὸ τὴ θέση τοῦ Χωρεπισκόπου Ἀρσινόης ὅπου μὲ ἔφερε ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Β' καὶ 16 ἀπὸ τὴ θέση τοῦ Μητροπολίτου Πάφου, ὅπου τὸν διαδέχτηκα. Αὐτὸς ὁ λαὸς ἐλάχιστα περιμένει ἀπὸ ἐμᾶς καὶ μᾶς ἀνταποδίδει πολλαπλάσια. Ὑπηρετώντας αὐτὸν τὸν λαὸ θὰ ἔχεις πάντοτε καὶ τὴ δικὴ μου συμπαράσταση καὶ τὴ δικὴ μου ἐμπειρία.

Ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι, σύμφωνα μὲ τὸ τρισσὸν ἀξίωμα τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖο καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἐπίσκοπος φέρει, **ἡ θεία διδαχὴ, ὁ ἀγιασμός τῶν πιστῶν μὲ τὴ Χάριν τῶν ἁγίων Μυστηρίων καὶ ἡ διαποίμανση τῆς λογικῆς ποιίμνης.**

Σ' ἓναν κόσμον στὸν ὁποῖο παρατηρεῖται, σήμερα, συστηματικὴ παραποίηση τῶν ἀνθρώπινων στόχων καὶ ἐκφυλισμὸς τῶν ἀνθρώπινων ἀναζητήσεων, σ' ἓναν κόσμον πὺ συμπνίγεται στὴ φθορὰ καὶ στὴν ἄρνηση τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν, πὺ ἔχει μειωμένη τὴν αἴσθηση τῆς ἁμαρτίας, μὰ καὶ πὺ ταυτόχρονα ἔχει τὴ δυνατότητα ἄμεσης πρόσβασης σὲ ὄγκο δεδομένων καὶ πλῆθος πληροφοριῶν, καλεῖται ὁ Ἐπίσκοπος νὰ δράσει. Πὰ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς αὐξημένες ἀνάγκες τῶν καιρῶν θὰ πρέπει νὰ διαθέτει γνώσεις πολλές καὶ ποικίλες, πείρα ὑπολογίσιμη, ἀγιότητα μεγάλη.

Μὲ ξεπερασμένη ἐπιχειρηματολογία δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ προσφερθεῖ στὸν σύγχρονον ἄνθρωπον τὸ Εὐαγγέλιον. Οὔτε καὶ εἶναι ὀρθὸ ὁ Ἐπίσκοπος νὰ παρουσιάζεται ὡς γνωσιολογικὰ πρωτόγονος. Ὁ σύγχρονος κόσμος χρειάζεται καθοδήγηση. Ὁδηγεῖ, ὅμως, μόνον ἐκεῖνος πὺ προπορεύεται. Ἐκεῖνος πὺ ὀπισθοδρομεῖ ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ του. Ὁ οὐραγὸς τὸ πολὺ-πολὺ νὰ ἀκολουθήσει.

Χωρίς να παραβλέπεις την ιδεολογία της εποχής μας **θά κηρύξεις «τὸν λόγον τὸν τοῦ Σταυροῦ»** (Α΄ Κορ. Α΄, 18). «Καὶ ὁ λόγος σου καὶ τὸ κήρυγμά σου» θὰ εἶναι «οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις» (Α΄ Κορ. β΄, 4), «ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ΄ ἐν δυνάμει Θεοῦ» (Α΄ Κορ. β΄, 5).

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι πράγματι «ζῶν καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας» (Εβρ. Δ΄, 12). Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τὸν μίτο γιὰ τὸν λαβύρινθο, στὸν ὁποῖο ἔχει ἐμπλακεῖ ὁ σύγχρονος κόσμος. Θὰ ἴναι τοῦτο τὸ πρῶτο σου μέλημα, ὁ πρῶτος στόχος τοῦ ἔργου σου.

Ὅφείλεις, **δεύτερον, νὰ μεταφέρεις στοὺς πιστοὺς τὴ Χάριν καὶ τὴν εὐλογία τῶν Θεῶν Μυστηρίων. Τὰ μυστήρια εἶναι οἱ φανερώσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στὴν Ἐκκλησία.** Εἶναι τὸ χαρακτηριστικότερο γνώρισμα τῆς Ἐκκλησίας ὡς Ὁργανισμοῦ Χάριτος καὶ Σώματος Χριστοῦ. Χωρὶς αὐτὰ εἶναι ἀδύνατον οἱ πιστοὶ νὰ ἐγκεντρισθοῦν στὴν «καλλιέλαιο», εἶναι ἀδύνατο νὰ ἔχουν «ζωὴν μένουσαν ἐν ἑαυτοῖς (Ἰωάν. Στ΄, 53). Σὲ μιὰν ἐποχὴ ποὺ δὲν συντελεῖται μόνο ὁ ἀργὸς σωματικὸς θάνατος ἀπὸ τὰ ποικίλα καυσαέρια, ἀλλὰ καὶ ὁ ψυχικὸς ἀπὸ τίς ποικίλες ἀναθυμιάσεις τῆς ἁμαρτίας, ὀφείλουμε νὰ ἀντιπαραθέσουμε, στὸν κίνδυνο αὐτό, τὰ δικά μας μέσα λύτρωσης καὶ ἀνόρθωσης. Τὸ χρίσμα τῶν μυστηρίων θὰ ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν λαὸ τὸν ἄγγελο τὸν ὀλοθρευτή. Ἡ ἄνωση, τὴν ὁποία ἀσκεῖ ἡ Θεία Χάρις, ἐξουδετερώνει τίς ἐπιπτώσεις τοῦ νόμου τῆς βαρύτητας, τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας. Μὲ τὰ ἱερὰ Μυστήρια ὁ ἄνθρωπος ἐνώνεται μὲ τὴν «πηγὴν τῆς ζωαρχίας», τὸν Χριστό, καὶ γίνεται «κρᾶμα καὶ μείγμα καὶ φύραμα» μὲ Αὐτόν, ἐπιτυγχάνει τὴ χριστοποίησίν του.

Ὅφείλεις, **τρίτον νὰ ποιμάνεις τὸ ποίμνιον τοῦ Θεοῦ «ἐπισκοπῶν μὴ ἀναγκαστικῶς ἀλλ΄ ἐκουσίως, μὴδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως... τύπος γινόμενος τοῦ ποιμνίου»** (Α΄ Πέτρ. Ε΄, 2-3). Ἀποστέλλεσαι στὸ ποίμνιο, «ἵνα τὸ ἀπολωλὸς ζητήσης καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψης καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσης καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσης καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξης καὶ βοσκήσης αὐτὰ μετὰ κρίματος» (Ἰεζ. Λδ΄, 16), καὶ ἀκόμα «ἵνα καὶ τὴν ψυχὴν σου θύσης ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ἰωάν. Ι΄, 11).

Ἡ προτροπὴ τοῦ Ἀπ. Παύλου «μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος» (Α΄ Τιμ. Δ΄, 14) κι ἡ παλαιοδιαθηκικὴ ἐπιτίμησις «ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀμελῶς» (Ἰερεμ. Λα΄, 10) θὰ πρέπει νὰ σὲ συνέχουν.

Καθίστασαι ἀπὸ σήμερα **«πρωρεὺς τῆς Ἐκκλησίας»** κατὰ τὴν ὁρολογία

τοῦ Κλήμεντος Ρώμης. Καί πρέπει νά ξέρεις ὅτι δέν θά πορεύεσαι πάντοτε κάτω ἀπό ξάστερο οὐρανὸ καὶ σέ σεληνόφωτη νύκτα, οὔτε καὶ θά πλέεις σέ ἤρεμη θάλασσα. Ἀντίθετα μάλιστα· νά ξέρεις ὅτι θά συναντήσεις ἀνέμους ἰσχυροὺς καὶ θύελλες, νύκτα ἀσέληνη καὶ σκότος βαθύ, κύματα ἀπειλητικά καὶ γιὰ σένα καὶ τὸ σκάφος.

Θά πρέπει νά θυμᾶσαι πάντα τὸ ψαλμικὸ «προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός». Καὶ νά ξέρεις ὅτι «ἐκ δεξιῶν σου ἐστὶ». Καὶ θά ἀρκεῖ τοῦτο «ἵνα μὴ σαλευθῆς» (Ψαλμ. ιε', 8).

Θα ἔταν, ὅμως, ἑλλιπής ἡ ἀποστολή σου, Πανιερώτατε, ἂν περιοριζόταν μόνο σ' αὐτά. Δέν μπορούμε νά παραβλέψουμε πῶς Ἐπίσκοπος σέ ἀλύτρωτο ἑλληνικὸ μέρος σημαίνει καὶ ἐθνικὸ ἀγωνιστὴ. Πῶς μπορεῖ ἡ θρησκευτικὴ μας συνείδηση νά ἡσυχάζει, ὅταν στήν Κερύνεια καὶ στή Μόρφου, στήν Ἀμμόχωστο καὶ στήν Καρπασία, ἐδῶ καὶ 49 χρόνια «οὐκ ἔστιν ὀλοκαύτωσης, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι καὶ εὐρεῖν ἔλεος»; (Προσευχὴ Ἀζαρίου, 14). Πῶς μπορεῖ ἡ ἐθνικὴ μας συνείδηση νά ἡσυχάζει, ὅταν τὰ τεκμήρια τῆς πέραν τῶν 3000 ἐτῶν ἑλληνικότητος τῆς γῆς τούτης τῶν πατέρων μας ἀφανίζονται, καὶ γίνεται συστηματικὴ προσπάθεια ἐκτουρκισμοῦ τῆς; Ὁ θανάσιμος κίνδυνος, ποὺ διατρέχει ὀλόκληρη ἡ πατρίδα μας, θά πρέπει νά μᾶς κρατεῖ σέ συνεχεῖ ἐγρήγορη καὶ ἐπιφυλακὴ. Δέν θά πρέπει νά μᾶς ὀδηγεῖ στήν ἡττοπάθεια ἢ στὴ μοιρολατρία. Ἄν σήμερα «ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μκκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλω ἡμῶν» (Ψαλμ. 78,4), ἂν «ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ» (Προσευχὴ Ἀζαρίου, 13) καὶ ἂν ἀπειλούμαστε, λίγοι ἐμεῖς, ἀπὸ τὸν ἀριθμητικὸ κατακλυσμὸ τῶν βαρβάρων, δέν πρέπει νά ἀποθαρρυνόμαστε. Θά πρέπει νά παίρνομε κουράγιο καὶ θάρρος ἀπὸ τὴ διαπίστωση, ὅτι ὁ Ἕλληνισμὸς δέν εἶχε ποτὲ τὴν εὐνοια τῶν ἀριθμῶν, κι ὅμως ἐπιβίωσε καὶ μεγαλοῦρησε. Μέχρις ὅτου «ἡμέρα διαυγάση καὶ φωσφόρος ἐλευθερίας ἀνατείλῃ» σ' ὅλες τίς κατεχόμενες πόλεις καὶ στὰ χωριά μας, δέν θά πρέπει νά παύσεις νά φρονηματίζεις καὶ ἐθνικὰ τὸν λαό. Ἄν παραμείνομε ἀταλάντευτοι στὸ δίκαιό μας καὶ «ἐπιστρέψωμεν ἐπὶ τὸν Κύριον» (Πράξ. Θ', 35), νά ἴμαστε σίγουροι, ὅτι, ὅπως καὶ στήν περίπτωση τοῦ ἀρχαίου Ἰσραὴλ, «ἐπισκοπὴ ἐπισκέπεται ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ ἀνάξει ἡμᾶς... εἰς τὴν γῆν ἡμῶν (Γεν. ν, 24). Ὅταν ἀπὸ σήμερα θά ὑψώνεις «χεῖρας ἰκέτιδας» πρὸς τὸν «ἀπτόμενον τῶν ὀρέων καὶ ποιοῦντα αὐτὰ καπνίζεσθαι» (Ψαλμ. 103, 32) καὶ θά τὸν παρακαλεῖς νά ἐπιβλέψῃ «ἐπὶ τὴν ἄμπελον ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Του», νά τὸν παρακαλεῖς νά ἐπιβλέψῃ πρῶτιστα «ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς δούλης πατρίδος». Θερμὴ καὶ παντοτινὴ θά εἶναι

ή παράκληση ὄλων μας: «Κύριε, Κύριε, γαίαν πατρίδα ἐλευθέρωσον, ... ὅπως ἴδωσι τὰ ἔθνη ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ «ἐν χρησταῖς ἐλπίσι» σὲ ἀποστέλλουμε τόσον ἐμεῖς προσωπικῶς, ὅσον καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, στήν κατὰ Πάφον τοπικὴν Ἐκκλησίαν. Κύριος ὁ Θεὸς «εἶη μετὰ σοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου».

Μετὰ τὴν προσφώνησίν του, ὁ Μακαριώτατος, προσεκόμισεν εἰς τὸν νεοχειροτονηθέντα τὸ ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου δωρηθὲν αὐτῷ περίτεχνον Ἀρχιερατικὸν Ἐγκόλπιον συνοδευόμενον ὑπὸ Πατριαρχικοῦ γράμματος καὶ διεβίβασεν εἰς αὐτὸν τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς τοῦ Παναγιωτάτου δι' ἀγλαόκαρπον καὶ πολύχρονον ποιμαντορίαν.

Εἶτα, ὁ νέος Μητροπολίτης Πάφου ἐξεφώνησεν ἐκ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου τὸν χειροτονητήριον αὐτοῦ λόγον:

«Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Σεπτὴ τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,

Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ καὶ ἅπαντες ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ συμπροσευχόμενοι Χριστιανοί,

Ἔντιμοι πολιτικοὶ καὶ διοικητικοὶ ἐκπρόσωποι τῆς μητροπολιτικῆς περιφέρειας Πάφου καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Κύπρου,

Πάλιν χρίσμα ἐπ' ἐμέ, καὶ πάλιν Χάρις, καὶ εὐλογία μεγαλυτέρα δίδεται σήμερα σ' ἐμένα τὸν πτωχό, καὶ φορτίον βαρὺ καὶ βαρύτεμον προστίθεται στοὺς ἀσθενικούς μου ὤμους! Ἄν καὶ ἔπρεπε «σιγῇ τιμᾶσθαι τὸ Μυστήριον», κατὰ τὴν θεολογικὴν τοῦ Γρηγορίου φθογγήν, καθὼς ἡ σιγὴ ἀποτελεῖ τὴν γλώσσαν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ὅπου μέσα σὲ κρυφιομύστιδα σιγὴ θὰ βιώνεται ἡ Θεο-κοινωνία τοῦ ἀφράστου ἐκείνου τοῦ Παραδείσου Μυστηρίου, λύει τὴν σιωπὴν ἡ ἰδικὴ Σας φθογγή, Μακαριώτατε, διὰ νὰ εἰπῶ λίγα λόγια, ἀρμόδια τοῦ παρόντος, καθὼς συνηθίζεται.

Φωνὴ Κυρίου μὲ καλεῖ στὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα καὶ πνοὴ βιαία μὲ ἔχει ἤδη ἀποσπάσει ἀπὸ τὴν ταπεινὴ μου διακονία ὡς Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου. Αὐτὴ σήμερα μὲ ὀδήγησε στὴν εὐάνδρη καὶ καλλίπαιδα Λευκωσία, στὸν περικαλλὴ καὶ νεόδμητο Καθεδρικὸ τοῦτον Ναὸ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, διὰ νὰ λάβω τὸν τρίτο καὶ μέγιστο βαθμὸ τῆς ἱερωσύνης. Καὶ ἰδοὺ ἐγώ, μὲ συντριβὴ ψυχῆς καὶ καρδίας, ἴσταμαι τὴν εὐσημὴ αὐτῆ ὥρα τῆς προσωπικῆς μου Πεντηκοστῆς ἐνώπιόν σας.

Ἐπειδή, «ἀπὸ Θεοῦ δεῖ ἄρχεσθαι ἡμᾶς» σὲ κάθε περίστασι, αἰσθάνομαι βαθεῖα τὴν ἀνάγκη, κατ' αὐτὴν ἐξαιρέτως τὴν εὐλογημένη στιγμή, νὰ δοξολογήσω καὶ εὐχαριστήσω τὸν Κύριον κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, γιὰ τὶς πολλαπλὲς δωρεὲς καὶ εὐεργεσίαις τοῦ πρὸς ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ ἀνάξιον, τὶς φανερὲς καὶ ἀφανεῖς, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ζωῆς μου μέχρι καὶ σήμερα, ὅποταν ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ἐλαχιστότητά μου καὶ ἐπέτρεψε νὰ φθάσω στὴν ὥρα αὐτῆ τῆς χειροτονίας μου εἰς Ἐπίσκοπον τῆς ἀποστολοβαδίστου καὶ παναγιοφρουρήτου Ἐκκλησίας τῆς Πάφου, τῆς εὐκλεοῦς αὐτῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας τῆς ἀγιοτόκου καὶ ἡρωοτόκου πατρίδος μας Κύπρου.

Δοξολογῶ τὸν Ὑψιστον μαζί μὲ τὸν μέγαλο μας Θεοφόρον Πατέρα, Ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης ἅγιον Γρηγόριον Παλαμᾶν. Αὐτὸν τὸν κορυφαῖο θεολόγο καὶ πνευματοκίνητο ἀγιορείτη ἀσκητῆ, τοῦ ὁποίου σήμερα πανηγυρικὰ ἄγομεν τὴν μνήμη καὶ στοῦ ὁποίου τὶς πρεσβεῖαι προστρέχω, γιὰ νὰ διαφυλάξω ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὰ δόγματα τῆς πίστεώς μας καὶ τὸ ἐμπιστευθὲν μοι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας λογικὸν ποιμνιον ἀπὸ τοὺς προβατόσχημους λύκους.

Καί, ἐφόσον ὁ λόγος περὶ τοῦ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, νὰ ἀναφέρουμε ὅτι αὐτὸς ἀποτελεῖ μία ἰδιαίτερη περίπτωσι στὴν ἐκκλησιαστικὴν μας ἱστορίαν καὶ παράδοσιν. Πρόκειται γιὰ θεολόγο θεόπτη, ποὺ μέσα στὰ θεόπνευστα ἔργα τοῦ ἀνακεφαλαιώνει τὴν οὐσίαν τῆς Ὁρθόδοξης πνευματικῆς ζωῆς μὲ μοναδικὸ συνθετικὸν τρόπο. Κι αὐτό, γιὰτὸ ὡς θεμέλιον τῆς πνευματικῆς του καταρτίσεως εἶχε τὴν βίωσιν τῆς Θεῆς Χάριτος καὶ τὴν θέωσιν μέσα στὸ φῶς τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ. Καί, προικισμένος μὲ ὀξύτατον νοῦν καὶ ἀμφιλαφῆ κατὰ κόσμον παιδείαν, μπόρεσε νὰ κινηθεῖ ἄνετα στὸν χῶρον τῆς θεολογίας καὶ νὰ ἐκφράσῃ μὲ ἀκρίβειαν τὸ Ὁρθόδοξον δόγμα καὶ τὴν Ὁρθόδοξον θεραπευτικὴν ἀγωγὴν στὰ σημαίνοντα ἔργα του. Αὐτοῦ τὴν μεσιτεῖαν ἐκζητῶ σήμερα, τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης του, γιὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ἀκολουθῶ καὶ ἐγὼ καθ' ὅλη τὴν ἐπισκοπικὴν μου διακονίαν τὴν ὁδὸν αὐτῆ τῆς καθάρσεως ἀπὸ τὰ ψεκτὰ πάθη καὶ τὴν μονολόγιστην εὐχήν, ποὺ βίωσε καὶ δίδαξε ὁ ἅγιος, καὶ ποὺ ὁδηγεῖ στὸν ἐνυπόστατον φωτισμὸν καὶ τὴν θέωσιν μέσα στὸ ἄκτιστον φῶς τῆς Τριαδικῆς Θεότητος.

Ἀλλὰ, πῶς κανεὶς νὰ ὀμιλήσῃ ἐπαξίως, Μακαριώτατε, γιὰ τὸ μέγιστον δῶρημα τῆς Χάριτος τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὴν ὁποῖαν ὁ φιλόανθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρέσχε στὸ ἀνθρώπινον γένος μέσῳ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων τους Ὁρθοδόξων ἀρχιερέων, πρὸς τέλει τῶν ἁγίων Μυστηρίων, σύστασιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀγιασμὸν καὶ σωτηρίαν τῶν πιστῶν; Ὄντως, ὑπερβαίνει κάθε ἀνθρώπινον ἀντίληψιν ἢ ἄκρα τοῦ Παντοδυνάμου

Θεοῦ συγκατάβαση, πῶς οἰκονομεῖ, διὰ μέσου τῶν πηλίνων χειρῶν καὶ τῆς ὑλώδους γλώσσης τῶν λειτουργῶν Του, νὰ ἐπιτελεῖ τὰ ἱερὰ Μυστήρια, «καίτοι παρεστήκασιν Αὐτῷ μυριάδες ἀναμαρτήτων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων»! Δόξα τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως εὐδοκῆσαντι!

Πραγματικά, με συγκλονίζει τὸ ὕψος τῆς τιμῆς ποὺ περιποιεῖ στὴν εὐτέλειά μου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἔτσι, δὲν μπορῶ νὰ ἀποκρῦψω καὶ τὸν φόβο ποὺ με συνέχει γιὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν εὐθύνη ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὸ ἀρχιερατικὸ αὐτὸ ἀξίωμα, ἀναλογιζόμενος τὴν πνευματικὴ μου ἀσθένεια καὶ ἀδυναμία. Ἀναλογιζόμενος ὅμως τοὺς λόγους τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου πρὸς τὸν ἀπόστολον Τιμόθεον, «οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς Πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπήθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δυνάμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ Χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων» (Τιμ. Β', α' 7-9), καὶ ὅτι ἡ τοῦ Κυρίου «δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» (Κορ. Β', β' 9), λαμβάνω θάρρος, πιστεύοντας ὅτι, ὅπου ἡ Χάρις καὶ ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ νίκη. Ἄλλωστε ὁ Κύριος μᾶς εἶπε ὅτι χωρὶς Ἐκεῖνον δὲν μπορούμε νὰ πετύχουμε τίποτα. «Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰωάν. ιε' 5).

Σύμφωνα με τὴν διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι «εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ», ἡ κεφαλὴ ἐκάστης τοπικῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἐπίκεντρο τῆς λειτουργικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς εὐρύτερα ζωῆς τῆς κάθε ἐπισκοπῆς. Καὶ αὐτὰ ἀκριβῶς ἀναδεικνύουν τὸ ὕψος τοῦ ἀξιώματος, ἀλλὰ συνάμα τὴν πολυσήμαντη εὐθύνη τοῦ Ἐπισκόπου ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ὁ Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, με τὴ Χάριν τῆς Ἀρχιερωσύνης ποὺ λαμβάνει διὰ τῆς χειροτονίας, μετέχει, χαρισματικά πλέον, στὸ τρισσὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ: **Τὸ ἱερατικὸ, τὸ προφητικὸ καὶ τὸ βασιλικό.** Ἔτσι ὁ Ἀρχιερέας εἶναι — πρέπει νὰ εἶναι — καὶ λειτουργὸς τῶν σωστικῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας (ιερατικὸ ἀξίωμα), διδάσκαλος καὶ τοῦ νοητοῦ ἀμπελώνος «ἐργάτης ἀνεπαίσχυντος», «ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας» (Β' Τιμ. 2, 15) (προφητικὸ ἀξίωμα), καὶ κριτῆς καὶ διαχειριστῆς πνευματικὸς τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν (βασιλικὸ ἀξίωμα).

Καὶ ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ἀρχιερατικὸς θρόνος γιὰ ὅσους θέλουν νὰ τὸν τιμήσουν ἀποτελεῖ Γολγοθᾶν καὶ ὅτι ἡ ἐπισκοπικὴ διακονία εἶναι διακονία σταυρώσιμη καὶ μαζὶ ἀναστάσιμη. Στὶς ἡμέρες μας ἰδιαίτερος ὁ ἐπισκοπικὸς

σταυρός καθίσταται βαρύτερος, λόγω τῆς πολυποίκιλης πνευματικῆς κρίσης τῶν ἀνθρώπων, τῆς αὐξησης τῶν πειρασμῶν καὶ τῆς ἀμαρτωλότητος, τῆς προσπάθειας διείσδυσης ξένων πραγμάτων σὲ ὅλες τις πτυχὲς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Ζοῦμε πράγματι σὲ ἐσχάτους χρόνους, σὲ καιροὺς ἀποστασίας, δηλαδὴ τῆς ἐπιδιωκομένης ἢ καὶ ἐπιβαλλομένης ἄρνησης τῆς ὑπαρξης τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς, τῆς αἰώνιας ζωῆς, τῆς Ρωμαϊκῆς παράδοσης καὶ ταυτότητάς μας, ὅ,τι ἱερωτέρου καὶ πολυτιμοτέρου ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ἡ πολύπλευρη αὐτὴ κρίση καὶ ἡ ἀνατροπὴ τῶν ἀξιῶν ἄφησαν ἀπελπιστικὸ κενὸ στήν ψυχὴ τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Ἡ σύγχυση καὶ ἡ ἀμφισβήτηση ἔγιναν γνωρίσματα τῆς ἐποχῆς μας. Γύρω μας ἑκατομμύρια ἀνθρώπων πληγωμένων, προδομένων, ἀπελπισμένων, ὑψώνουν ἀπεγνωσμένα τὰ χέρια τους καὶ ζητοῦν λύτρωση, καθὼς τὰ ἔχουν δοκιμάσει ὅλα, ζητοῦν πλέον κάτι ἄλλο, τὸ ἓνα, τὸν Ἐνα, «οὐτινὸς ἔστι χρεία».

Καὶ ἔτσι βλέπουμε τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο, μάλιστα πλείστους ὄσους νέους μας, νὰ στρέφονται μὲ λαχτάρια στήν Ἐκκλησία ὡς τὴν μοναδικὴ ἐλπίδα ποὺ τοὺς ἀπομένει, καὶ νὰ ἀναζητοῦν τὴ χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ. Γιατί, ὅπως τὸ λέγει ὁ ποιητής, «ὁ Χριστὸς εἶναι ποὺ δίνει τὴν χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην». Καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου, ζητοῦν νὰ βροῦν τὸν ἐκφραστὴ τῆς αὐθεντικῆς Ὁρθόδοξου πίστεως, αὐτὸν ποὺ νὰ δίδει τὴ ζωσα μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέσα σ' αὐτὸν τὸν μεταβαλλόμενο κόσμο. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ σημερινὸς Ἐπίσκοπος χρειάζεται νὰ κατέχει στὸ ἀκέραιο τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη καὶ Παράδοση, καὶ νὰ ἀγωνίζεται νὰ τις ζεῖ καὶ ἐφαρμόζει μὲ συνέπεια, καὶ ὕστερα νὰ τις διδάσκει αὐθεντικά καὶ ἀφθονα στὸ ποιμνίό του. Χρειάζεται ἐνόραση καὶ τόλμη, γιὰ νὰ συλλάβει τοὺς παλμούς τῆς ἐποχῆς του καὶ νὰ ἐγκύψει μὲ τὴν στοργὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου ἐπάνω ἀπὸ τις ἀνοικτὲς πληγὲς τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος. Χρειάζεται τὴν ἀρετὴ ἀγίου, τὴ σύνεση σοφοῦ, τὴν αὐταπάρνηση μάρτυρος καὶ τὸν κηρυκτικὸ λόγον ἀποστόλου, γιὰ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του καὶ νὰ ἀναδειχθεῖ «τύπος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ» (Α' Τιμ. δ' 12), ἡγέτης ἀληθινός, ὁ ὁποῖος θὰ ὀδηγεῖ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ «εἰς νομὰς σωτηρίους».

Ἐκλεγείς καὶ χειροτονοῦμενος Μητροπολίτης τῆς παλαίφατης ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Πάφου, καλοῦμαι αὐτόχρονα νὰ ὑπάρξω τηρητῆς ἀκραιφνῆς τῆς μακραίωνος εὐσεβοῦς πατρώας παραδόσεως, τῆς ἐμμονῆς στήν ἀγία μας Ὁρθόδοξη πίστη, στὸ φρόνημα καὶ στὸ ἦθος αὐτῆς, καὶ σὲ ὅλες τις συναφεῖς πνευματικὲς καὶ ἠθικὲς ἐκεῖνες ἀξίες, οἱ ὁποῖες συναπαρτίζουν τὸν χαρακτήρα καὶ τὴ μοναδικότητα τοῦ κληροδοτηθέντος σ' ἐμᾶς πολιτισμοῦ τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας. Τοῦ πολύπαθου γένους μας, ποὺ στενάζει κάτω ἀπὸ

τὴν πίεση τῶν ὀρδῶν τοῦ Ἀτίλα, ποῦ γιὰ μισὸ περίπου αἰῶνα ἔχει ἐπιβάλει δάκρυα καὶ στεναγμούς καὶ προσφυγιὰ στὴν εὐλογημένη καὶ ἐσταυρωμένη «Νῆσον τῶν Ἁγίων».

Στὸ σημεῖο τοῦτο, ὁ λόγος τῆς μετὰ Θεὸν εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης μου στρέφεται πρὸς τὴν Μακαριότητά σας, πολυσέβαστέ μοι Μακαριώτατε, Ἀρχιεπίσκοπε Κύπρου κ.κ. Γεώργιε. Πρωτίστως, καθότι εἶναι διὰ τῶν ἀρχιερατικῶν σας χειρῶν ὅπου ἀξιώθηκα τῆς Χάριτος τῶν δύο πρώτων βαθμῶν τῆς παναγίας Ἰερωσύνης, καὶ σήμερον ἀξιοῦμαι καὶ πάλιν δι' ὑμῶν τῆς Χάριτος τῆς Ἀρχιερωσύνης. Καί, κατόπιν, διὰ τὴν ἐπὶ πολλὰ συναπτὰ ἔτη πνευματικὴν σας χειραγώγηση, τὴν πλούσια στήριξή σας πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου καὶ τὴν πατρικὴ στοργή καὶ ἀνοχή σας πρὸς τὴν ἐλλείψει μου.

Περαιτέρω, εὐγνώμονες τὶς εὐχαριστίες ἀναφέρω καὶ πρὸς τὴν σεβασμίαν τῶν ἱεραρχῶν χορείαν, ἡ ὁποία, συμφωνοῦσα μὲ τὴν ψήφον τοῦ λογικοῦ τῆς Πάφου ποιμνίου, μὲ ἀνέδειξε διὰ τῆς κανονικῆς τῆς ψήφου Μητροπολίτην τῆς πρώτης τῆ τάξει ἐν Κύπρῳ παλαιφάτου Ἐκκλησίας Πάφου. Ταπεινῶς καὶ υἱικῶς δέομαι τοῦ Ἀρχιποίμενος Δεσπότη Χριστοῦ, ὅπως χαρίζει εἰς ὅλους ἐσᾶς τὴν κατ' ἄμφω ὑγείαν καὶ πᾶν ἀπὸ Θεοῦ ἀγαθὸν καὶ καταθύμιον ἐπὶ ἔτη μῆκιστα. Καταθέτω ἐνώπιόν Σας τὸν σεβασμὸν διὰ τὴν προσγενομένην στὴν ἐλαχιστότητά μου τιμὴ καὶ ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπόσχομαι ὅτι, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργίᾳ, θὰ ἀγωνισθῶ νὰ «πληροφορήσω» ὡς δεῖ τὴν ἀνατεθεῖσαν εἰς ἐμὲ ἀρχιερατικὴν διακονίαν.

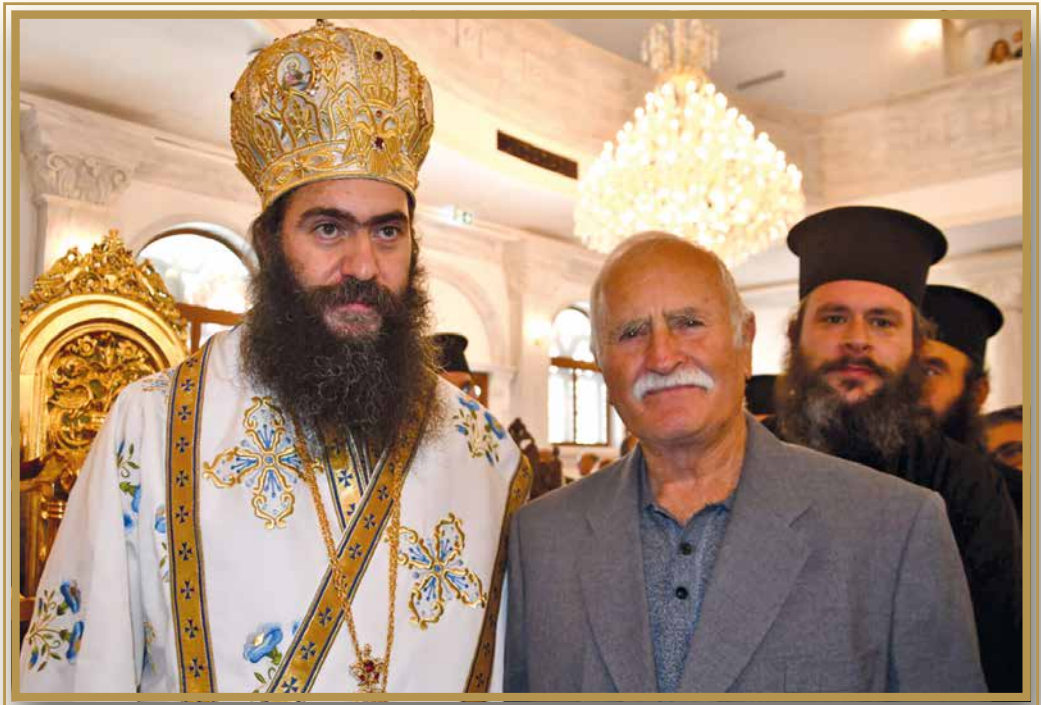
Θεωρώντας τὸν ἑαυτὸν μου ὅτι ἔχει ἰδιαιτέρως ἐλεηθεῖ ὑπὸ Θεοῦ, διὰ τῆς ἀναδείξεώς μου εἰς πνευματικὸν πατέρα καὶ ποιμενάρχην τοσοῦτου ἐναρέτου λαοῦ, ἀπευθύνω θερμὸν τὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸ ἐν Πάφῳ ποιμνιὸν μου, διαβεβαιώνοντάς το ὅτι, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος μοι, θὰ ἀγωνισθῶ νὰ τιμήσω τὴν ἐμπιστοσύνη του πρὸς τὸ πρόσωπό μου καὶ θὰ ἀναλώσω γι' αὐτὸ κάθε ἱκμάδα μου σωματικὴ καὶ πνευματικὴ.

Εὐχαριστίες ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω κατὰ τὴν ὥρα αὐτὴ πρὸς τοὺς κατὰ σάρκα γονεῖς μου, τὸν σεβαστὸ πατέρα μου Χριστόδουλο, ποῦ ζεῖ στὰ Μέσσανα, καὶ στὴν ἀπὸ τριετίας οὐρανοπολίτισσα μητέρα μου Φρειδερίκη, τοὺς πολλὰ κοπιάσαντας γιὰ τὴν ἀνατροφή μου. Καί, ἀκόμη, στὰ πέντε μου ἀδελφια, στοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς μου καὶ σὲ ὅλους τοὺς πνευματικοὺς καθοδηγητὰς μου καὶ πνευματικοὺς πατέρες καὶ διδασκάλους, καθὼς καὶ σὲ αὐτοὺς ποῦ μὲ τὶς ὑποδείξεις τους μὲ βοήθησαν νὰ ὑπερβῶ τὶς ἀδυναμίες μου καὶ νὰ ἀγαπήσω περισσότερο τὴν ἀρετὴ, τὸ χρηστὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορὰ πρὸς κάθε ἐμπερίστατο καὶ χεημαζόμενο συνάνθρωπό μας.

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Εὐχέσθε, ὅπως ἀξιωθῶ ἐν ταπεινώσει τῆς Χάριτος τῆς Ἀρχιερωσύνης πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ Τριαδικοῦ ἡμῶν Θεοῦ, πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἰκεσίαις τῶν πανευφήμων ἀποστόλων Παύλου, Βαρνάβα καὶ Μάρκου, ἰδρυτῶν τῆς ἐν Πάφῳ καὶ Κύπρῳ ἁγίας Ἐκκλησίας, τῶν ἁγίων ἀποστολικῶν ἀνδρῶν Φιλαργίου καὶ Ἐπαφρᾶ ἐπισκόπων Πάφου, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Τυχικοῦ, τοῦ ὁποῖου τιμητικῶς φέρω τὸ ὄνομα, τοῦ μεγάλου ἱεράρχου ἁγίου Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, τῶν ἐν τῇ Μητροπόλει Πάφου διαλαμπάντων ἁγίων, Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Μεγάλου καὶ τῆς διακονητρίας αὐτοῦ καὶ προστάτιδος τῆς Πάφου, ἁγίας Κωνσταντίας, Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου, Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλείστου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.»

Εἶτα, ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῶν Ἀρχιερέων εἰσῆλθον εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα. Ὁ νέος Μητροπολίτης ἐποίησε τὴν Ἀπόλυσιν τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἠλόγησε τὸν λαόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα». Ἀκολουθῶς διένειμε τὸ ἀντίδωρον καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς τῶν πιστῶν.

Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου κ. Τυχικοῦ εἰς τὴν ἔδραν του ἐγένετο τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἁγίου Θεοδώρου Πάφου, μετὰ τῆς προσηκούσης μεγαλοπρεπείας καὶ τάξεως.

Συμφώνως πρὸς τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐνθρονίσεως, ὁ νέος Μητροπολίτης περιεβλήθη, ἐν τῷ Συνοδικῷ, τὸν Ἀρχιερατικὸν Μανδύαν καὶ κρατῶν τὴν Ἀρχιερατικὴν ῥάβδον, κατῆλθεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, κρουομένων τῶν κωδῶνων αὐτοῦ, συνοδευόμενος ὑπὸ Μελῶν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς πόλεως, προπορευομένων τῶν Διακόνων κρατούντων διβάμβουλα, δικηροτρίκηρα καὶ θυμιατούς.

Τῆς τελετῆς τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου κ. Τυχικοῦ εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ προέστη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος, ὁ ὁποῖος καὶ προσεφώνησεν αὐτὸν ὡς ἀκολούθως:

Ξένα καὶ παράδοξα καὶ σὰν σὲ ὄνειρο θὰ σοῦ φαίνονται «τὰ σήμερον ἐπὶ σὲ τελούμενα» Πανιερώτατε Μητροπολίτα Πάφου καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ κ. Τυχικέ. Καὶ θὰ διερωτᾶσαι μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο «ἄρα ἀληθῆ τὰ συμβάντα περὶ σὲ καὶ γέγονεν ὄντως τὰ γεγενημένα καὶ οὐκ ἐξηπάτησαι;».

Ἀπὸ τῆ μελέτη καὶ τὸ Πανεπιστήμιο, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο σὲ κατέστησε διάδοχο τῶν Ἀποστόλων, οἰκονόμο τῆς μεγάλης Χάριτος τῆς ἀρχιερωσύνης, φρουκτωρὸ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν τῆς πίστεως μας καὶ σὲ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸ Γεώργιον τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Πάφου «λαλῆσαι πᾶσιν ἀνθρώποις λόγον Θεοῦ» (Α΄ Θεσ. 2,13). «Προσκέκληταί σε ὁ Θεὸς εὐαγγελίσασθαι» (Πρ. 16,10) τὸν λαὸν τῆς ἰδιαίτερης πατρίδος σου. Νὰ συνεχίσεις τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγῶνες τῶν εὐκλεῶν προκατόχων σου· τοῦ ἔθνομάρτυρος Χρυσάνθου, τοῦ Λεοντίου, τοῦ Χρυσοστόμου του Β΄, ποὺ λάμπρυναν καὶ δόξασαν τὸν θρόνον τῆς Μητροπόλεως Πάφου. Νὰ γίνεις, ὅπως κι αὐτοί, ὄχι μόνο θρησκευτικὸς ἡγέτης ἀλλὰ καὶ ἔθνικὸς καθοδηγητὴς καὶ κοινωνικὸς ἀναμορφωτής.

Θὰ ἀκούεις, ἤδη, τὴν φωνὴν Του νὰ σὲ ἀποστέλλει «βαστάσαι τὸ ὄνομα Αὐτοῦ ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων» (Πρ. 9,15) καὶ «έτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον» (Λουκ. 1,17), «ἐν ἀναζωπυρώσει τοῦ χαρίσματος τοῦ Θεοῦ» (Β΄ Τιμ. 1,6).

Μαζί με τὸν φιλόχριστο λαό, πού «ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἐορτάζοντος» (Ψαλμ. 41,5) σὲ ὑποδέχεται σήμερα ὡς ποιμενάρχη του, χαίρουμε καὶ ἐμεῖς καὶ σὲ συγχαίρουμε ἐξ ὅλης καρδίας. «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον» γιατί σὲ ἀξίωσε τῆς βαρυτάτης ἀλλὰ καὶ ὑπερβαλόντως τιμητικῆς αὐτῆς εὐθύνης.

Ἡ περιοχή τῆς Πάφου ἐντυπωσιάζει μετὰ τὸ παρελθὸν τῆς καὶ τοὺς ἀποστολοβάδιστους δρόμους τῆς. Τρεῖς οἱ ἀπόστολοι πού τὴν ἐπεσκέφθησαν καὶ μετὰ τὸ κήρυγμά τους τὴν ἀπάλλαξαν ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία: Παῦλος ὁ πρωτοκορυφαῖος, Βαρνάβας ὁ καὶ προστάτης μας, Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστής. Μὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὴν ἀγίασαν μετὰ τὴν ἐνάρετη ζωὴ τους καὶ τὴν ὁσία πολιτεία τους: Πανάρετος, Μακάριος, Ἰωάννης, Φιλάργιος οἱ Ἐπίσκοποι Πάφου, Νίκων, Ἀρίστων, Ἀρκάδιος οἱ τῆς Ἀρσινόης Ἐπίσκοποι, Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος, Θεοσέβιος ὁ Ἀρσινοῖτης, Κόνων ὁ ἐν Ἀκάμαντι καὶ ἄλλοι πολλοὶ «ταῖς τῶν δακρῶν αὐτῶν ροαῖς καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς» ἐκαλλιέργησαν πνευματικὰ τὸ ἔδαφός τῆς. Καὶ ἄλλες μορφὲς ἡρώων ἀνεπανάληπτες, ὅπως ὁ Εὐαγόρας Παλληκαρίδης, ὁ Γεώργιος Παπαβερκίου, ὁ Χρῖστος Κκέλης, συντήρησαν μετὰ τὴν θυσία καὶ τοὺς ἀγῶνες τους τὸ φρόνημα, τίς ἀξίες καὶ τὰ ἰδανικὰ τοῦ λαοῦ τῆς.

Καὶ στὸ πρόσφατο παρελθὸν ἡ Πάφος ἦταν πού διέσωσε τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς φυλῆς. Ἡ ἀντίσταση τοῦ παφιακοῦ λαοῦ στὸ πραξικόπημα καὶ ἡ διάσωση τοῦ Ἐθνάρχη Μακαρίου ἔσωσε τὴν Κυπριακὴ Δημοκρατία καὶ μᾶς ἔδωσε ἔπαλξη ἀγῶνα γιὰ ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὴν τουρκικὴ κατοχὴ.

Ἡ περιοχή, ὅμως, ἀποτελεῖ γιὰ σένα, Πανιερώτατε ἅγιε ἀδελφέ, καὶ πρόκληση γιὰ τὸ μέλλον. Πρόκληση γιὰ τὴ νέα διακονία πού σοῦ ἀναθέτει σήμερα ἡ Ἐκκλησία. Καλεῖσαι νὰ ἀναδειχθεῖς ὄχι μόνο ἀντάξιος ἀοιδίμων προκατόχων, ἀλλὰ νὰ καταστεῖς καὶ πρότυπο πρὸς μίμηση στοὺς ἐπερχομένους.

Ὁ τόπος πού ἀνέδειξε στὸ παρελθὸν ἀγίους εἶναι ἔδαφος κατάλληλο νὰ ἀναδείξει καὶ νέους ἀγίους. Κι ἡ περιοχή πού ἔθρεψε ἥρωες μπορεῖ νὰ καρποφορήσει καὶ σήμερα ἀξίες καὶ πνευματικὰ ἀγαθὰ, νὰ δώσει ἀνθρώπους πού θὰ ἐλευθερώσουν τὸν τόπο.

Εἴμαστε σίγουροι πῶς, παρὰ τὸ νεαρὸ τῆς ἡλικίας σου, πού ἐγγυᾶται τὴν προθυμία γιὰ ἐργασία καὶ τὴν χρῆση νέων ἰδεῶν καὶ μεθόδων, καὶ πείρα πολλὴ καὶ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα διαθέτεις. Στὴ Μητρόπολη Πάφου ὅπου ὑπηρετεῖς γιὰ χρόνια, διδάκτικες πολλὰ, ἐμπλουτίστηκες μετὰ ἰδέες, τροφοδοτήθηκες μετὰ ποιμαντικὲς πρακτικὲς. Μετὰ αὐτὴ τὴν προπαίδεια ἀπογαλακτισμένος, ἀποστέλλεσαι ὡς ποιμένας πιά, στὴν περιοχή. Ὅλοι ἐμεῖς θὰ σοῦ συμπαρασταθοῦ-

με στις δυσκολίες που θα συναντήσεις· κι είναι σίγουρο πώς θα συναντήσεις.

Ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος διδάσκει, εϋστοχα, πώς θα πρέπει να δροῦμε ανάμεσα στους πιστούς μας. Λέγει, λοιπόν, πώς άλλους καθοδηγεί ο λόγος και άλλοι συμμορφώνονται με τὸ παράδειγμα. «Οἱ μὲν δέονται κέντρων, οἱ δὲ χαλινοῦ». Ἄλλοι, δηλαδή, χρειάζονται κέντρισμα, ἄλλοι χαλινάρι. Ἄλλους ὠφελεῖ ὁ ἔπαινος και ἄλλους ἡ παρατήρησι. Ἄλλους τοὺς διορθώνει ἡ παρηγορία και ἄλλους ἡ ἐπίπληξι. Ἄλλους ὁ δημόσιος ἔλεγχος και ἄλλους ἡ κατ' ἰδίαν νοθεσία. «Κήρυξον», λοιπόν, «τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμία και διδαχῇ (Β' Τιμ. 4, 2). Συνέχισε τὴν προσπάθεια «ἄχρις οὗ μορφωθῆ Χριστός» στις ψυχὲς τῶν πιστῶν και γίνει πραγματικότητα μέσα τους «ὁ καινὸς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ Θεὸν κτισθεὶς».

Ὅπως και τὸ πρωί σου ὑπομνήσαμε, στὴν Κύπρο ὁ Ἐπίσκοπος ἔχει καθῆκον ἐπιτακτικὸ νὰ ἀγωνίζεται ὄχι μόνον τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως ἀλλὰ και τῆς πατρίδος, ἡ ὁποία βρίσκεται σήμερα σὲ θανάσιμο κίνδυνο, με τὸ φάσμα τοῦ ἐκτουρκισμοῦ νὰ πλανᾶται ἐπικίνδυνα στὸν ὀρίζοντά της. Στὸν εὐαίσθητο γεωγραφικὸ χῶρο που βρισκόμαστε, στὸ σταυροδρόμι λαῶν και πολιτισμῶν, ἀλλὰ και συμφερόντων παντὸς εἶδους, ζήσαμε, ἀνέκαθεν, με τὴν ἀγωνία τῆς ἐθνικῆς ἐπιβίωσης. Ὅλοι, ὅμως, συμφωνοῦν ὅτι ἡ Κύπρος βρίσκεται σήμερα στὴν κρισιμότερη φάσι τῆς ἐθνικῆς ζωῆς της. Καὶ καλοῦμαστε ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ ἐξεύρουμε και νὰ δημιουργήσουμε μαχητὲς τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ και προμάχους της ἀγωνιζομένης πατρίδος. Νὰ κρατήσουμε τὸ ἐθνικὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ ὑψηλό.

Οἱ Ἕλληνες ἐπίσκοποι, στὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων, οὐδέποτε ἐγνώρισαν συμβιβασμοὺς προκειμένου νὰ φυλάξουν τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος τους. Μπορεῖ στὴν Πάφο νὰ μὴν ἔχουμε κατεχόμενες κοινότητες, φιλοξενοῦμε, ὅμως, πολλοὺς ἐκτοπισμένους ἀδελφοὺς μας ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς σκλαβωμένης πατρίδας μας, που μᾶς θυμίζουν καθημερινὰ τὸ δράμα τοῦ λαοῦ μας. Μὰ και αὐτὸ ἀκόμη νὰ μὴν συνέβαινε, δὲν θὰ σήμαινε πὼς ὁ πόνος ὁ δικός σου και τοῦ ποιμνίου σου θα ἔταν μικρότερος για τὴν κακοπάθεια τῆς πατρίδας μας. Δὲν πονοῦμε και δὲν ἀγωνιζόμαστε γιατί χάσαμε περιουσίες. Νοιαζόμαστε για τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας, ἔστω και ἂν προσωπικά δὲν ἔχουμε καμιά ἰδιοκτησία, κι ἀγωνιοῦμε μπροστὰ στὸν κίνδυνο ἐκτουρκισμοῦ του. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στάθηκε πάντα για τὸν Κυπριακὸ Ἕλληνισμό ἡ πραγματικὴ σχεδία τοῦ βίου του. Θα πρέπει, λοιπόν, και ἐσύ, Πανιερώτατε νὰ ἐμψυχώνεις τὸν λαό. Ὅφειλουμε ὅλοι μαζί νὰ προωθήσουμε μιὰ γραμμὴ ἀγῶνα για ἐλευθε-

ρία πού ἐπιβάλλουν τόσο ἡ δικαιοσύνη ὅσο καὶ ἡ ἐθνική μας καταγωγή.

Αὐτὲς εἶναι σὲ γενικὲς γραμμὲς οἱ κυρίες εὐθύνες τῆς νέας ἀποστολῆς σου πού ἀπὸ σήμερα ἀναλαμβάνεις, ἅγιε ἀδελφέ, καὶ τίς ὅποιες θελήσαμε νὰ σοῦ ὑπενθυμίσουμε. Εὐχόμαστε νὰ ᾿ναι ἡ ποιμαντορία σου πολύχρονη καὶ καρποφόρα. Συγχαίρουμε καὶ τὸν θεοσεβῆ λαὸ τῆς Πάφου, τὸν ὁποῖο καὶ ἐμεῖς ἀγαπήσαμε καὶ παρὰ τοῦ ὁποίου ἀγαπηθήκαμε, γιὰτὶ στὸ πρόσωπό σου βρῆκε τὸν καλὸ ποιμένα.

Οἱ εὐχὲς ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου θὰ σὲ συνοδεύουν στὸ πολυεύθυνο ἔργο σου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ μητροπολίτης Πάφου κ. Τυχικός ἀντεφώνησεν ὡς ἀκολούθως:

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Ἀρχιεπίσκοπε Κύπρου κ. κ. Γεώργιε,
Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες καὶ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι, σεβαστῆ τῶν Ἀρχιερέων χορεία,

Ἐντιμοὶ πολιτικοὶ καὶ διοικητικοὶ ἐκπρόσωποι τῆς μητροπολιτικῆς περιφέρειας Πάφου καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Κύπρου,

Σεβαστοὶ ἐν Χριστῷ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

«Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενος» (Κολ. Α΄, 3).

Μὲ ζῶσα πίστη, ἐνεργῆ ἐλπίδα καὶ ἀπόλυτη πεποίθηση, εὐχαριστῶ, ὡς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διὰ τοὺς Κολασσαεῖς, προσευχητικῶς, δοξολογικῶς καὶ εὐγνωμόνως τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα σὺν Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, διὰ τὸ ὑπ’ Αὐτοῦ, μέσῳ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐμπιστευθὲν στὴν ἐλαχιστότητά μου ποίμνιο, τὰ πνευματικά μου πλέον τέκνα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὴν προηγούμενη πολυετῆ ἱερατικὴ μου διακονία ἐγνώρισα καὶ ἀγάπησα στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πάφου καὶ μὲ τὴν ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς μας Συνόδου ψήφου τῶν ὁποίων εὐρίσκομαι σήμερον ἐνώπιόν σας ὡς ὁ Ἐπίσκοπός σας.

Ἐπικαλοῦμαι τὴν πατρικὴν Σας εὐλογίαν, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ἐκφράζοντας τὴν ὑπακοή, τὴν εὐγνωμοσύνη, τὴν υἱικὴ ἀγάπη, τὸν ὀφειλόμενο σεβασμὸ μου πρὸς τὸ πρόσωπό Σας, καὶ ταυτόχρονα τίς εὐγνωμόνες εὐχαριστίες μου πρὸς τὴν σεπτὴ Ἱεραρχία τῆς Ἀγιωτάτης Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου γιὰ τὴν ὕψιστη τιμὴ τῆς ἐκλογῆς μου στὸν περιώνυμο ἱστορικὸ θρόνο τῆς θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου.

Γνωρίζω ὅτι μοῦ ἀνατίθεται σήμερα ἡ πνευματικὴ πατρότης καὶ εὐθύνη μιᾶς ἱστορικῆς ἀγιοτρόφου καὶ ἀγιοτόκου ἀποστολικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Γνωρίζω πὼς μοῦ ἀνατίθεται ἡ διαποιίμανση ἑνὸς τόπου, τοῦ πατρικοῦ μου· αὐτοῦ στὸν ὁποῖο γεννήθηκα, μεγάλωσα καὶ ἀγάπησα ἐκ βαθέων, μὲ ἱστορία ἀρχαιότατη καὶ βαρῦτιμη· μιᾶς ἐπαρχίας, ποὺ ἀγωνίζεται νὰ διατηρεῖ τὴν γνήσια Ὁρθόδοξη παράδοση καὶ νὰ συμβάλλει οὐσιαστικῶς στὴν διασφάλιση τῆς ἱερᾶς μας παρακαταθήκης καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, αὐτῆς ποὺ στὸ διάβα τῶν αἰῶνων καθίσταται ὁ προμαχῶνας διαφυλάξεως τῆς ταυτότητος καὶ τῆς ἰδιοπροσωπίας τοῦ Ἑλληνικοῦ μας Γένους, ἐν μέσῳ ἀλλεπαλλήλων κατακτῆσεων.

Αὐτὴ, βεβαίως, εἶναι μιὰ πολὺ βαριὰ κληρονομία, γιὰ κάθε ἄνθρωπο ποὺ ζεῖ σὲ αὐτὸν τὸν τόπο, γιὰ ἐκείνους ποὺ ἀναλαμβάνουν εὐθύνες γιὰ τὶς ζωὲς τῶν ἀνθρώπων, μὰ κυρίως γιὰ τὸν Ἐπίσκοπο καὶ Μητροπολίτη τῆς Ἐπαρχίας!

Ἐνώπιον Θεοῦ, ἀγγέλων καὶ ἀγίων, ἐνώπιον ἱεραρχῶν, ἱερέων, πολιτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, συμπολιτῶν, συγγενῶν, φίλων, γνωστῶν καὶ ἀγνώστων, ἀναδέχομαι αὐτὴ τὴν εὐθύνη γιὰ διαφύλαξη τῆς ἱερῆς αὐτῆς παρακαταθήκης καὶ κληρονομίας, μὲ σεβασμὸ καὶ δέος, ὡς τρόπον ζωῆς, μὲ μέτρο καὶ κριτήριο τὰ δόγματα, τὴν πνευματικὴ ἐμπειρία, τὴν διδασκαλία καὶ τὴν ἱερὴ τάξη τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, Χάριτι Θεοῦ!

Ἀποδέχομαι δὲ καὶ τὴν εὐθύνη τῆς διαφυλάξεως τῆς πίστεως, τῆς πνευματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ ποιμνίου, τῆς καθοδηγήσεως αὐτοῦ στὴν ὁδὸ τῆς πνευματικῆς αὐξήσεως, τῆς ἀναδείξεως, ζωοποιήσεως καὶ αὐξήσεως τῶν πνευματικῶν καὶ πρακτικῶν χαρισμάτων, μὲ σκοπὸ τὴν κατὰ δύναμη ἀνθρωπίνην καὶ κατὰ θεία εὐδοκία κατάρτιση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως, ὅτι πάντες ἐν σῶμα, μία πίστις ἐσμέν. Λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἓν ἐστί, καὶ μέλη ἔχει πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλὰ ὄντα, ἓν ἐστί σῶμα, οὕτω καὶ ὁ Χριστός· καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν». (Α' Κορ. ιβ' 12-14).

Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας Ἀδελφοί! Σῶμα Χριστοῦ, παρατεινόμενον στοὺς αἰῶνες. Καὶ ἐμεῖς, εἴμαστε μέλη ἐκ μέρους! Ἐάν, βεβαίως, καὶ ὅταν τὸ θέλουμε καὶ τὸ ἐπιθυμοῦμε! Ὅμως, δὲν περισσεύει κανεὶς! Ὅλοι εἴμαστε κλητοὶ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ Ἀρνίου! Εἴμαστε ὅλοι ἀναγκαῖοι! Χρειαζόνται ὅλα τὰ μέλη γιὰ νὰ λειτουργεῖ ζωντανὰ καὶ ὀρθὰ ἓνα σῶμα!

Ὡς ἐνιαῖο σῶμα, ἡ Ἐκκλησία μας δημιουργεῖ ὑγιεῖς κοινωνίες, ὑγιεῖς οἰκο-

γένειες, συνετὰ παιδιά, σωστὲς καὶ ἀποδοτικὲς δομές, εὐημεροῦσα πολιτεία μὲ σωστοὺς πολίτες. Γαλουχεῖ στὴν κοινωνικὴ εὐθύνη καὶ ὑπευθυνότητα, στὴν ὀρθὴ ἀξιολόγηση καὶ ἱεράρχηση κάθε στοιχείου τῆς ζωῆς μας, κάθε σχέσεως καὶ δραστηριότητος, ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητο, βεβαίως, ὄρο ὅτι ἐπιλέγουμε ἐλεύθερα νὰ εἴμαστε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μέσα στὴν Ἐκκλησία μας ὁ ἀγώνας μας ἀφορᾷ κυρίως καὶ πρωτίστως στὴν ποιότητα τῆς ζωῆς μας, ἢ ὅποια διαμορφώνεται μὲ τὴν μετοχὴ στὴν ἄκτιστη Θεία Χάριν, τὴν δύναμη, τὴν ἐνέργεια τῆς Ἁγίας Τριάδος, μέσα ἀπὸ τὴν μυστηριακὴ καὶ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς, αὐτὴν ποὺ ἔχει προοπτικὴ αἰωνιότητος καὶ μέθεξι τῆς θείας ζωῆς!

Ὅλα αὐτὰ, Ἅγιοι Πατέρες καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, δὲν μποροῦν νὰ εἶναι καὶ νὰ παραμένουν ἀπλὲς θεωρίες! Πρέπει νὰ ὑλοποιηθοῦν στὴν καθημερινή μας πορεία, στὴν πράξη, στὴ ζωὴ καὶ σαφῶς καὶ στὴν δική μου ζωὴ, δράση καὶ πορεία στὴ νέα μου θέση, στὴ νέα μου διακονία, στὴ νέα μου ἀποστολή.

Καὶ τοῦτο σημαίνει πὼς ἡ ζωὴ μου ἀπὸ σήμερα θὰ ἔχει ἄλλη διάσταση, ἄλλη προοπτικὴ. Θὰ πρέπει νὰ εἶναι —καὶ θὰ ἀγωνισθῶ νὰ εἶναι— δοσμένη ἐν Χριστῷ, στὸν κλῆρο καὶ στὸν λαὸ τῆς Πάφου μας, ἐσᾶς, τοὺς συμπολίτες μου. Καὶ προσπάθειά μου θὰ εἶναι νὰ μοιρασθοῦμε βιωματικὰ καὶ Χριστοκεντρικὰ τὶς παραδόσεις μας, τὰ ρωμαίικα ἤθη καὶ τὰ ἔθιμά μας, τὶς ἀγωνίες καὶ τὰ προβλήματα μας, τὰ ὄνειρα τῶν νέων μας, τὴν προοπτικὴ τοῦ τόπου, τὴν ἀνάπτυξή του, τὴν κάθε δραστηριότητα ποὺ μπορεῖ νὰ προάγει τὸν ἄνθρωπο, τὴν κοινωνία τῶν προσώπων, τὴν ἀλληλεγγύη, τὸ κοινὸ καλὸ, τὴν πρόοδο. Ὅμως, ἐπαναλαμβάνω, πάντα μὲ ὁδηγὸ καὶ κριτήριον τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Χριστό, ἀφοῦ «Αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ Σώματος, τῆς Ἐκκλησίας» (Κολ. Α' 16). Μέτρον πάντων πρέπει νὰ εἶναι ὁ Θεάνθρωπος καὶ ὄχι ὁ πεπτωκὼς ἄνθρωπος τῆς πεπτωκυίας φύσης. Καὶ τοῦτο, μὲ συνοδοιπόρους, συνεργοὺς συμπαραστάτες καὶ ὁδοδείκτες τοὺς Ἁγίους μας, αὐτοὺς ποὺ καθημερινὰ ἐπικαλοῦμαι καὶ τοὺς νιώθω οἰκείους, αὐτοὺς ποὺ ἀγίασαν τὸν εὐλογημένο μας τόπο.

Αὐτὰ, προσβλέποντας πάντοτε στὴν καλὴ συνεργασία καὶ στὴν συναντίληψη τοῦ ὑπαγομένου στὴν καθ' ἡμᾶς Μητρόπολιν Πάφου Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀρσινόης κ. Παγκρατίου, τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Χύτρων καὶ καθηγουμένου τῆς Μονῆς Ἁγίου Νεοφύτου κ. Λεοντίου, τῶν λοιπῶν Ἡγουμένων καὶ Προϊσταμένων τῶν ἱερῶν μας μονῶν, τῶν σεβαστῶν μας ἱερέων, οἱ ὅποιοι καὶ θὰ εἶναι οἱ ἄμεσοι συνεργάτες μας στὸ ἐν λόγῳ πολυσχιδὲς ἔργο. Καί, ἀσφαλῶς μαζί μὲ αὐτούς, ἀναμένω καὶ τὴν ἀγαστὴν συνεργασία τῶν πολιτικῶν, διοικητικῶν, δικαστικῶν, ἐπιστημονικῶν, σχολικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἀρχῶν, παραγόντων καὶ δομῶν τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας,

πρὸς ἐπίτευξη τῶν ὑψηλῶν μας θεοφιλῶν στόχων. Καί, βεβαίως, ἀποβλέπω καὶ στὴν ἀγάπη καὶ στήριξη τῶν πιστῶν, τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων τοῦ μόχθου καὶ τοῦ ἀγῶνος τῆς καθημερινῆς βιοπάλης, κάθε ἀνθρώπου καλῆς θελήσεως, ἄνευ διακρίσεων καὶ ἀποκλεισμῶν.

Ἐδῶ, θέλω νὰ τονίσω πὼς θεωρῶ ἀνάγκη καὶ προτεραιότητα τὴν ἐπικοινωνία καὶ τὴν συνεργασία μας μὲ τοὺς νέους τῆς Ἐπαρχίας μας. Οἱ νέοι εἶναι τὸ καμάρι καὶ τὸ μέλλον μας, ἀλλὰ συνάμα εἶναι πλέον οἱ πιὸ ἀδικημένοι, διότι μὲ τὴν ἀπληστία καὶ τὰ πολλαπλᾶ σφάλματα ἡμῶν τῶν μεγαλυτέρων, ἔχουμε φθάσει στὶς πολυποικίλες σημερινές κρίσεις καὶ ἀπειλεῖται ἤδη τὸ μέλλον τους! Χρυστοῦμε, λοιπόν, καὶ θὰ ἀγωνισθοῦμε νὰ εἴμαστε συνοδοιπόροι στὴν πορεία καὶ στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς τους. Μιᾶς ζωῆς, ὅμως, μὲ ἀρχές καὶ θεμέλια σταθερά, ποῦ δὲν θὰ ἀδικοῦν οὔτε τοὺς ἴδιους οὔτε τὶς ἐπερχόμενες γενεές, μὲ πραγματικὴ ποιότητα, ποῦ θὰ γεννᾷ ἴστορία καὶ πολιτισμὸ καὶ ὄχι ἐκείνη τὴν ἐπίπλαστη τοῦ καταναλωτικοῦ σκλάβου, τὴν χωρὶς μεταφυσικὴ προοπτικὴ, χωρὶς προοπτικὴ αἰωνιότητος!

Εὐελπιστῶ ὅτι ἡ χριστιανικὴ πορεία τῆς ζωῆς ποῦ θεμελίωσαν καὶ καλλιέργησαν μὲ κόπους καὶ θυσίες οἱ κατὰ πάντα ἄξιοι προκάτοχοί μου, μὲ τοὺς ὁποίους εἶχα τὴν εὐλογία νὰ ζήσω μαζί, θα συνεχιστεῖ μὲ τὸν ἴδιο ἔνθεο ζῆλο καὶ θὰ ἀποδώσει, ὄχι μόνον τοὺς προσδοκωμένους ἀλλὰ καὶ, Χάριτι τοῦ Θεοῦ, πολυπλασίους πνευματικὸς καρπούς. Καί, συγκεκριμένα, ἀναφέρομαι στὸν μακαριστὸ πλέον Μητροπολίτη Πάφου καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κυρὸν Χρυσόστομο Β΄ καὶ τὸν Μητροπολίτη Πάφου καὶ νῦν Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. κ. Γεώργιο.

Σήμερα, εὐρισκόμαστε σὲ ἓνα νέο σταθμὸ, ἀγαπητοί μου συμπολίτες, στὴν κοινὴ μας πορεία πρὸς τὴν κατάκτηση τῶν ἀρετῶν καὶ τὴν ἔνωσή μας μὲ τὸν Σωτῆρα μας Χριστό. Σὲ αὐτὴ τὴ νέα μας ἀφετηρία ἐξαιτοῦμαι ἰκετευτικὰ τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τὴν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὶς πρεσβείες τῆς Θεοσκεπάστου Κυρίας μας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τὴν μεσιτεία τῶν τοπικῶν μας Ἁγίων, τῶν σταθερῶν στὰ δόγματα τῆς πίστεως καὶ ἀνυποχωρήτων στὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας, τῶν μαρτύρων τῆς Πίστεως διὰ τῶν οἰκείων αἱμάτων καὶ τῶν μαρτύρων τοῦ ἀναϊμάκτου τῆς συνειδήσεως μαρτυρίου μὲ τοὺς κρουνοὺς τῶν δακρῶν τους. Καί, ἐπικαλοῦμαι, σήμερα ἐξαιρέτως, τὶς πρεσβείες πάντων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ ταύτῃ Μητροπόλει τῆς Πάφου διαλαμψάντων καὶ ἐξαιρέτως τιμωμένων ἁγίων, ἦτοι:

Τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων Παύλου, Βαρνάβα καὶ Μάρκου

τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἰδρυτῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας Πάφου καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

Τῶν ἐπισκόπων Πάφου Φιλαργίου, Ἐπαφρᾶ, Κυριακοῦ, Μακαρίου, Ἰωάννου καὶ Παναρέτου καὶ τῶν ἐπισκόπων Ἀρσινόης Νίκωνος, Ἀρίστωνος καὶ Ἀρκαδίου.

Τῶν ἀγίων ἱεραρχῶν Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Ἀμβροσίου Μεδιολάνων καὶ Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ τελειωθέντος παρὰ τὸ χωρίον Ἐπισκοπή Πάφου.

Τῶν ἀγίων μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου. Τῶν νέων μαρτύρων ποῦ ἀναδείχθησαν κατὰ τὶς ἀραβικὲς ἐπιδρομές, τοῦ ἀγίου Σώζοντος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παιδομαρτύρων παρὰ τὴν Ἀσπρογειὰν Πάφου.

Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου, Θεοσεβίου καὶ τῆς Συμβίας αὐτοῦ, Κόνωνος τοῦ ἐν Ἀκάμαντι, Ὀνησιφόρου τῆς Ἀναρίτας, Δημητρίου, Βαρνάβα καὶ Τίμωνος τῶν ἐν Βάσῃ Κοιλανίου, Καλανδίωνος, Ἀγαπίου καὶ Βαρλαάμ τῶν ἐν Ἀρόδαις, Ἐπιφανίου, Ἀλεξάνδρου καὶ Χαρίτωνος τῶν ἐν Ἀξύλου Ἐπίγοντος καὶ Χριστοφόρου ἐν Πολεμίῳ, Κασσιανοῦ τοῦ ἐν Αὐδήμῳ, καὶ Κασσιανοῦ τοῦ ἐν Ἀλέκτορι, τῶν ἀνωνύμων ὁσίων Πατέρων τῆς Ἀρχιμανδρίτας, Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου, Κωνσταντίας τῆς Παφίας καὶ Βρυαίνης τῆς ἐν Μανδρίοις Πάφου.

Καὶ πάντων τῶν λοιπῶν, γνωστῶν καὶ ἀγνώστων σ' ἡμᾶς ἀγίων, ποῦ καθάγιασαν κατὰ τὴν ἐπίγεια βιοτὴ τους τὴν μητροπολιτικὴν μας περιφέρειαν.

Καί, τέλος, σὺν αὐτοῖς, καὶ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Τυχικοῦ, προστάτου τῆς γενέτειράς μου, τοῦ ὁποίου καὶ φέρω τιμητικῶς τὸ ὄνομα.

Καὶ δεσμεύομαι πῶς, ὄχι μόνον θὰ καταφεύγω στὴν συναρωγὴν τους καὶ θὰ ἐκζητῶ προσευχητικὰ τὶς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις τους, ἀλλὰ θὰ προσπαθῆσω, ἔτι καὶ ἔτι, νὰ προβάλλω τὰ ἔνθεα κατορθώματά τους πρὸς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ καὶ πρὸς ὠφέλειαν ψυχῶν, γιὰ τὶς ὁποῖες Χριστὸς ἀπέθανεν.

Ἡ Ἁγία Προσκομιδὴ καὶ ἡ Ἁγία Τράπεζα θὰ εἶναι ὁ τόπος τῆς κοινῆς συναντήσεως καὶ συλλειτουργίας ὄλων μας, ζώντων τε καὶ τεθνεώτων, ἀγίων καὶ δικαίων καὶ ἀμαρτωλῶν.

Καὶ πάλιν ἐκζητῶ ταπεινὰ καὶ μὲ υἱικὸν σεβασμὸν τὴν εὐχὴν καὶ εὐλογία Σας, πολυσέβαστε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κύπρου κ. κ. Γεώργιε, καθὼς καὶ ὄλων τῶν παρισταμένων ἀρχιερέων, πρὸς εὐόδωσιν τῶν ἀνωτέρω εὐσεβῶν μας πόθων καὶ κατὰ Θεὸν προσδοκίων.

Ὡσαύτως, καὶ μετὰ καρδιακῆς παρρησίας δηλώνω τὴν ἀπαρασάλευτη προσήλωσή μου στὸ Συνοδικὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ τὴν, μὲ κάθε τρόπο, προσπάθεια συμβολῆς μου στὴν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ἱεραρχίας μας διατήρηση καὶ ἐνίσχυση τῆς μεταξύ ἡμῶν ἐνότητας, ὁμονοίας, φιλαδελφίας καὶ ἀγάπης, πάντοτε ἀσφαλῶς ἀκολουθοῦντες τοῖς ἴχνεσιν τῶν ἁγίων Πατέρων μας, ὡς μοναδικῶν θεματοφυλάκων τῆς Πίστεώς μας, καὶ εἰς οὐδεμία ξενόφερτη ἢ φιλοσοφικὴ νεοεποχικὴ παράδοση, «κατὰ Χριστόν, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου» (πρβλ. Κολ. β').

Κατακλείοντας τὸν λόγον μου, ὑψῶν τὸ βλέμμα τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοῦ μου στὸν οὐρανό, ἀνοίγω ἱκετευτικὰ τὰ χέρια μου καὶ δέομαι τοῦ Κυρίου ὑπὲρ πάντων τῶν ἀγαπῶντων καὶ μισούντων με καὶ ὑπὲρ σωτηρίας ὅλης τῆς λογικῆς ποιμένης, τὴν ὁποῖαν μοῦ ἐνεπιστεύθη Ἐκεῖνος, γιὰ νὰ ἀξιωθῶ ὁ ταπεινὸς νὰ τὴν ὀδηγήσω πρὸς νομὰς σωτηρίας, καὶ νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἀκούσω ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως παρὰ τοῦ δικαίου μισθαποδότου Χριστοῦ· «Εὖ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ... εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου». Ἀμήν!

Εἶτα, ἀνήλθον ἅπαντες ἐν πομπῇ εἰς τὸ Μέγα Συνοδικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου, ὅπου ὁ νέος Μητροπολίτης ἐδέχθη τὰς συγχαρητηρίου εὐχὰς τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, τῶν Ἐπισήμων, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ
ΥΠΕΡΤΙΜΟΥ ΚΑΙ ΕΞΑΡΧΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ
ΚΥΡΙΟΥ ΤΥΧΙΚΟΥ

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξάρχος Ἀρσινόης καὶ Ρωμαίων κ. Τυχικός ἐγεννήθη τὴν 8ην Δεκεμβρίου 1981, ἡμέραν μνήμης τοῦ Ἀποστόλου Τυχικοῦ) εἰς τὰ Μέσανα τῆς Πάφου.

Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν «Ἀπόστολος Βαρνάβας» εἰς τὴν Λευκωσίαν, ὅπου συνεπλήρωσε καὶ τοὺς δύο κύκλους σπουδῶν, κατώτερον 3 ἔτη καὶ ἀνώτερον 2 ἔτη (1999-2004). Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του, διέμεινε δι' ἓν ἔτος εἰς τὴν Μητρόπολιν Πάφου πλησίον τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πάφου καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυροῦ Χρυσοστόμου Β' καὶ προητοιμάσθη διὰ τὴν εἰσαγωγὴν του εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν. Τὸ 2005 εἰσήχθη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης - Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας - ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπεφοίτησεν τὸ 2009.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους σπουδῶν του, τὴν 2αν Αὐγούστου 2008 ἔλαβε τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, αὐτὸν τοῦ Διακόνου ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Πάφου καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου. Ὡς διάκονος ὑπηρετήσεν εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ναὸν τῆς Παναγίας Δεξιᾶς. Ὑπηρετήσεν, ὡσαύτως, ὡς ἀρχιδιάκονος τοῦ τέως Μητροπολίτου Πάφου καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐχειροτονήθη εἰς πρεσβύτερον καὶ προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου.

Τὸ 2012 μετέβη εἰς τὸ Λονδίνον καὶ Μπρίστολ τῆς Ἀγγλίας διὰ ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς. Συγχρόνως ὑπηρετήσεν ὡς ἱερατικὸς προϊστάμενος εἰς τὴν Ἑλληνορθόδοξον κοινότητα, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Weston Super Mare.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 2014 ἐπέστρεψεν εἰς τὰ καθήκοντά του εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πάφου καὶ τὸν ἴδιον μῆνα ἐνεγράφη ὡς μεταπτυχιακὸς φοιτητῆς τοῦ Πανεπιστημίου "ΝΕΑΠΟΛΙΣ" Πάφου, εἰς τὸ τμῆμα Θεολογίας, ὅπου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπέκτησεν μὲ ἄριστα δύο μεταπτυχιακοὺς τίτλους Θεολογίας καὶ Ἱστορίας καθὼς καὶ Διδακτορικὸν τίτλον εἰς τὴν Θεολογίαν, ἐκπονήσας διατριβὴν μὲ θέμα: Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ

Ἐδίδαξεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν κατηχητικὰ εἰς διάφορα Δημοτικὰ καὶ Γυμνάσια - Λύκεια τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Πάφου. Ἠσχολήθη γενικῶς εἰς τὴν Μητρόπολιν Πάφου μὲ τὴν χριστιανικὴν ἀγωγὴν τῶν νέων μας, μὲ διαλέξεις πρὸς τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου, μὲ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνέγερσιν ναῶν, μὲ καταγραφὰς ναῶν, εἰκόνων, κειμηλίων, μὲ τὴν λειτουργίαν ἱστοσελίδος τῆς Μητροπόλεως Πάφου καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα θρησκευτικὰ θέματα.

Ἔχει ἐκδώσει ἱστορικοθεολογικοῦ περιεχομένου βιβλία, ἔχει ἐκφωνήσει εἰσηγήσεις σὲ διάφορα ἐπιστημονικὰ συνέδρια. Ἀσχολεῖται γενικῶς μὲ μαθήματα Βυζαντινῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, Ἀγιολογίας κυρίως τῆς μητροπολιτικῆς ἐπαρχίας Πάφου.

Τὴν 19ην Φεβρουαρίου 2023 ἐξελέγη, κατὰ πλειοψηφίαν, εἰς τὸ τριπρόσωπον καὶ τὴν 23ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτης Πάφου. Ἐχειροτονήθη εἰς Ἐπίσκοπον τὴν 12ην Μαρτίου 2023 εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ ἐνεθρονίσθη αὐθημερὸν εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, Πάφου.

Ὀνομαστικὴ ἑορτὴ, 8 Δεκεμβρίου.